

Viggo Hørups tale i Gothersgades Exercerhus

Taler

Viggo Hørup
Medlem af Folketinget

Dato

30. december 1878

Sted

Gothersgades Exercerhus

Har Lungerne alene Ret, saa har jeg tabt min Ret paa Forhaand. Jeg forstaar, at Højremændene har følt Trang til et Leve for deres Folketingsmand; thi Hr. Bille har vundet en stor og udbredt Popularitet ved sit eget Arbejde og eget Talent.

Jeg siger det, fordi der i Billes Parti er mange, der bliver store paa anden Maade, Folk der bliver store, fordi de har arvet en Herregaard efter deres Bedstefader. (Larm.)

Det er mærkeligt, at de Herrer Højremænd ikke kan taale Ros over deres Rigsdagsmand. Vi er ikke maadeholdne!

Er Højre det? Deres Konsejlspræsident har sagt: Vi vige kun for Revolutionen. Og deres nuværende Konsejlspræsident siger i allerunderdanigste Forestillinger: Vælgerne kan ikke dømmes i deres egen Sag. De vil forhandle! Men hvad nytter det, naar de ikke er enige med os om Grundlaget. Naar den ene vil sælge en Ko og den anden købe en Hest, kommer der ingen Handel. Højre vil ikke af med Hesten. De Herrer vil blive paa den høje Hest, have Magten over os andre. Det, det gjælder om, vil de ikke forhandle om; de vil sidde til Højboards, hvor Afgjørelsen træffes, og saa viser de os til Kjøkkenet og kaster Ben til os at gnave, og naar vi har gnavet, saa maa vi gjerne raabe Hurra for de høje Herrer. (Larm, Ned med ham! Fy. Skam Dem.)

Men det store Folk bliver kjed af dette, og finder det var godt at skifte. Og hvis noget i Politik er moralsk, er det at skifte efter en bestemt Regel, den Regel, som Højre har fornægtet, at Folkemeningen gjælder, den Regel, som de Nationalliberale har fornægtet. De har ansvaret for det, de har bragt over os. Det er det Nationalliberale Parti, der har indkaldt de Ministerium, vi har, der har forberedt Provisoriet, og ført os til det Punkt, vi staa paa nu. Dersom Partiet nu

vilde af med det Ministerium, lad det saa se til, om det har den Magt, det har sat paa Spil, fordi det vilde beholde en Magt, det ikke havde Ret til. Maaske har de Lyst at sige: Moren har gjort sin Pligt, nu kan Moren gaa. Lad dem da være glade ved, at der er en Forsamling af det store menige Folk, der ikke har fulgt dem i deres voldsomme, ubændige Svingninger. Deres Presse tager fejl, naar den mener, at Kjøbenhavn er ligegyldig for Friheden. (Larm, Afbrydelse).

Vil De ikke høre mig, holder jeg op. Viser noget, at det er løs Tale, denne Presse har ført, saa er det en Forsamling som denne. Kommer Friheden i Fare vil der vise sig her i Kjøbenhavn en Styrke til at forsvare den. Vi kommer frem ved Kjøbenhavn, selvom vi ikke kommer frem ved det nationalliberale Parti; dette faar at ligge, som det har redet. Brix forklarede, hvor slet Venstres Politik har været; men er det ikke mærkeligt, at Højre ikke har draget mere Fordel af den? Vi gik frem fra Valg til Valg, mens deres Mindretal sank sammen under deres udmærkede Mænds Ledelse. De haabede paa Splittelsen.

Og nu, de har faaet den, staa de og forarges over Splittelsen; men Højre kommer ikke til at staa med Palmerne (Hør! Afbrydelse), fordi de ikke har forstaaet deres Tid. De havde Flertallet, Intelligensen, Arbejderne; men hvorledes brugte de det. Et lille Mindretal fra en Krog af Landet slog sig op til et stort Flertal; Grunden her-til er, at enten er det nationalliberale Parti et slet Parti, eller at Venstre har haft et klarere Syn paa vort Folks Tarv og Trang. I denne Tro paa Folket føre vi vor Sag igjennem; thi fra Folket maa vi gaa ud, Folket er det centrale.

Det nytter ikke, at der her sidder et Ministerium med kgl. Udnævnelse, et Ministerium kan vi sagtens faa, men vi faa ikke et andet Folk, og derfor skal vi forlange af Politikerne, at de skal arbejde i og med Folket. Hvad Valgene vil bringe, vide vi ikke; men det er det samme; thi de, der holde paa Flertallet, vide altid deres Vej. Faar Højre Flertallet, nyder det sin Ret; men vil Højre leve med os som Medborgere, maa det erkjende Borgerretten ogsaa for os andre, gjør de det ikke, have de ikke fælles Forfatning med os.

Mulig faa vi intet regeringsdygtigt Flertal. I seks Aar har vor Politik været baaret af en dyb og bred Folkestrørn, men mulig faa vi nu et Folketing, hvor Manøvren og Intrigen bærer frem.

Men ogsaa det vil blive Overgangen til noget godt, og der vil af Partisplittelsen

udvikle sig et radikalt Parti. Det vil sige: et Parti der ikke sjakrer med sine Grundsætninger. Og denne Grundsætning, det ikke sjakrer med, er, at den almindelige Valgret skal bære vort offentlige Lov, at det Folketing der er udgaact af denne Valgret, er den højeste Myndighed i Landet, og hverken har nogen over sig eller ved siden af sig. Vi kan slutte Vaabenstilstand maaske, men aldrig Fred uden denne Grundsætning, den eneste der kan føre et Demokrati til Sejr her i Landet. Leve for Folketingets Overvægt! (Hurra! Hyssen! Hørup leve! Hurra).

Kilde

Ifversen, N. & Lindhardt, J. (2009). Ingen over Tinget - Intet under tæppet: Danske politiske taler fra Ørsted og Hørup til Poul og Pia (1. udgave). København: Vandkunsten. 109-111.

Kildetype

Dokumentation i bogværk

Tags

Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/viggo-hoerups-tale-i-gothersgades-exercerhus-30-december-1878>